

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 31 - 2019

Zondag 20 oktober

Negentiende zondag door het jaar

Elke zondag is de viering van Christus' verrijzenis en van onze wedergeboorte door het doopsel. Daaraan herinnert ons de H. Paulus in het epistel van deze zondag. Wij zijn tot het feestmaal in de hemelse glorie genodigd. Hoe arm we ook zijn, wij mogen aanzitten wanneer wij het bruiloftskleed van de genade dragen (evangelie).

Heilige Rafaël- feest op 24 oktober

De Heilige Rafaël is de derde van de in de H. Schrift vernoemde aartsengelen. Over deze engel Rafaël wordt slechts gesproken in het boek Tobias. Hij is de engel van de reizigers en aan hem worden ook wonderbare en natuurlijke geneeskundige krachten toegeschreven.

Het wonder dat Jezus zal doen in de stadswijk "Betsaïde", wat betekent "Huis van barmhartigheid", is van een heel uitzonderlijke aard: het gaat over een onfeilbare genezing, op een welbepaald tijdstip, beperkt tot één uitverkorene en waarvan de morele reden onbekend is gebleven.

De genezing van allerlei zieken in de vijver van Betsaïde, werd toegeschreven aan de kracht van het water, door de bemiddeling van een engel.

Jezus wachtte voor dit wonder niet op een vraag van de zieke, eiste ook geen geloof van de zieke, maar koos klaarblijkelijk met opzet een hopeloos geval. Een 38-jarige blinde, die niet als eerste in het water kon, want dat was een vereiste, zal wel worden genezen en dit enkel door de goddelijke macht van Jezus.

Jezus heeft geen materie nodig om wonderen te verrichten. De wonderen die Jezus verricht dragen altijd en duidelijk het kenmerk van een teken.

Het gaat bij het wonder niet op de eerste plaats om de persoonlijke hulp aan een zieke, maar om een openbaring van de Geest van God.

En Engelen zijn boodschappers en helpers van de Hemel waaraan we steeds bescherming kunnen vragen naar ziel en lichaam.

(Bezinningstekst Pastoor Van der Voort, 24 oktober 2008)

Rozenkrans of paternoster – een vleugje geschiedenis – internet -

De paternoster werd bij aanvang gebruikt om de tel niet kwijt te raken bij het opzeggen van een reeks eenvoudige gebeden. Men zegt dat kluizenaars, met dit doel, keitjes gebruikten. Van waar het gebruik om een simpel gebed zoals het onzevader en het weesgegroet tientallen keren te herhalen? Men denkt

dat dit gebruik ontstond in de jaren 1000-1100. Tot die tijd waren de abdijen meestal bevolkt door kloosterlingen voor wie het Latijn de basistaal was voor hun gebeden en psalmen. Meer en meer ontstond in de abdijen de behoefte aan werkkrachten en helpers, lekenbroeders die het Latijn niet machtig waren. Terwijl de monniken zo'n 150 verschillende psalmen reciteerden, baden de broeders 150 keer eenzelfde gebed, zoals bijvoorbeeld het onze vader. Om de tel niet kwijt te raken bezigden ze een snoer met knopen of kralen. Zo ontstond de eerste vorm van paternoster. Maar hoe rijmt men nu de paternoster, die onze vader betekent, samen met rozenkrans, die hoofdzakelijk uit weesgegroetjes bestaat? In de 13de eeuw kent de Mariadevotie plotseling een grote bloei. In de volksvroomheid gaat het mariale element overheersen, ook buiten de kloosters onder de ongeletterden. De toenmalige vorm van paternoster wordt een populaire vorm van Mariaverering. In de Middeleeuwen bestond een gebruik om bij bepaalde gelegenheden het hoofd van jonge meisjes met rozen te omkransen. In enkele middeleeuwse verhalen wordt Maria omwille van haar maagdelijkheid 'rose' genoemd. En volgens de middeleeuwse roman 'Roman de la rose' heeft de geliefde om het hoofd 'un chapelet de roses', een rozenkrans. Zo ziet men stilaan dat de aaneenschakeling van groeten aan Maria, de vrouw die men vereert en aanbidt, als een krans van rozen wordt beschouwd en tenslotte wordt, in overdrachtelijke zin, het snoer waaraan men deze groeten aftelt rozenkrans of rozenhoedje genoemd. Vooraleer tot de huidige vorm te komen, heeft de rozenkrans tot het einde van de Middeleeuwen een voortdurende ontwikkeling doorgemaakt. Ten einde het gedachtenloze herhalen van het weesgegroet te vermijden en tevens om de betekenis van deze Mariagroet te benadrukken, ging men na de aanhef van het Ave Maria of ook na het laatste woord 'Jesus' bepaalde zinnen inlassen, bijzinnen waarin telkens aan een feit uit het leven van Maria of van Christus herinnerd werd. Dit veronderstelde dat men kon lezen. Voor de ongeletterden ging men dus verder: de bijzinnen hadden nog enkel betrekking op feiten uit het leven van Maria of Christus die gemakkelijk in hun geheugen bleven hangen en tot hun fantasie spraken. Zo vindt men in de gebedenboeken van begin van de jaren 1600 de drie thans bekende reeksen van 5 mysteries. Als verspreiders van de rozenkransdevotie worden vooral genoemd de kartuizer Dominicus Prothenus en de dominicaan Alanus de Rupe. Volgens de legende is het wel Dominicus die de rozenkrans ontving uit de handen van de heilige Maagd om de Mariadevotie te verspreiden. Dominicus leefde van 1170 tot 1221. In de Sint-Salvatorkerk te Brugge hangt een schilderij dat deze schenking voorstelt. Een soortgelijke afbeelding siert ook de frontpagina van het boek van De Lalaing uit 1655

over het broederschap van de rozenkrans. Meerdere malen werd er gepoogd deze legende aan andere heiligen te verbinden doch dit werd telkens door de paus verboden. Aangezien de heilige Dominicus de orde der predikheren stichtte en deze legende zo steevast verdedigd en verspreid werd, is het niet te verwonderen dat alleen de predikheren alles voor het zeggen hadden over het broederschap van de heilige rozenkrans, dat achteraf gesticht werd. Het was paus Sixtus IV die in 1479 de rozenkransdevotie goedkeurde en er aflaten aan verbond. Voor de rozenkransbroedersschappen kwam er zelfs een rozenkransfeest, ter herinnering aan de overwinning van de christelijke vorsten op de Turkse vloot in 1571 te Lepante, welke werd toegeschreven aan het rozenkransgebed van paus Pius V en de broedersschappen. De Spaanse en Portugese dominicanen hebben daarna de rozenkransdevotie over de ganse wereld uitgedragen. Lid worden van het rozenkransbroederschap was heel eenvoudig. Het volstond zijn naam in het register van het broederschap te laten noteren bij een monnik van de predikheren. In het boekje 'Het geestelijk rooselaerken' staat de vermaning dat men behoort *sijn selven* te doen inschrijven in het broederschap van het *Heiligh Roosenkransken*. Alle soorten mensen mochten ingeschreven worden, jong en oud, ook de overledenen. Iemand moet dan voor hem één maal per week een volledige rozenkrans bidden, zo lang hij dat wil. Een lid van het broederschap moet een gewijde rozenkrans bezitten met 5, 10 of 15 tientjes en die één maal per week volledig lezen. De Mariadevotie is zodanig populair dat iedere paus uit die periode er aflaten aan verbindt. Het regent volle aflaten uit de bullen van Urbanus IV, Sixtus IV, Leo X, Clement VII en Pius V. Er bestond ook een broederschap van de eeuwige rozenkrans, gesticht in 1635 te Bologna. Dit broederschap bestaat uit secties van 24 leden die, ieder op een vastgesteld en verschillend uur van de dag, de rozenkrans bidden zodat de rozenkrans de hele dag door gebeden wordt. Meerdere secties vormden een divisie, ieder met een chef, een weekchef, een maandchef of een jaarchef. Zo werd de rozenkrans het hele jaar door gebeden. Dit broederschap verdween tijdens de Franse Revolutie. Tenslotte was er ook nog het broederschap van de levende rozenkrans, gesticht te Lyon in 1826. De leden verenigen zich in groepen van 15 leden die, als in een loterij, elk één van de 15 mysteries kiezen en dat tientje biddd bidden iedere dag gedurende d ganse maand. Als het hele jaar door, overal, de rozenkrans gebeden wordt, is het toch niet verwonderlijk dat men overal mirakels gaat zien. Deze 'wonderbaerlijcke miraekelen' werden in twee boeken beschreven door een zekere Peeter Vloers, predikheer en prefect van het Aartsbroederschap in 1685.

Bron:(internet)

Beloften vanuit de hemel en uitspraken van...

Alain de la Roche -1428-1475

Ik beloof een heel specFresnesBinnenwerk 1-186 (18/10)iale bescherming en bijzondere genaden aan ieder die de rozenkrans bidt

De ziel die mij haar vertrouwen toont door het bidden van de Rozenkrans zal niet verloren gaan.

De Rozenkrans zal een ondoordringbaar schild zijn en ketterijen teniet doen.

Paus Pius XI-1857-1921

"De rozenkrans is het bevoorrechte middel onder alle andere, om de terugkeer van Christus in de mensen, de gezinnen en de naties te bewerkstelligen. De rozenkrans is de meest volmaakte uitdrukking van christelijke, kinderlijke liefde. De rozenkrans is een gebed dat met geen enkel ander gebed vergeleken kan worden, en dat een verheven waarde heeft".

Zr. Lucia uit Fatima-1907-2005

"Sinds de H. Maagd ons het afdoende middel van de heilige Rozenkrans gaf, is er geen enkel probleem, materieel of geestelijk, nationaal of internationaal, dat niet opgelost kan worden door het bidden van de Rozenkrans en door onze offers".

H. Louis-Marie Grignon de Monfort -1673-1716

"Ik ben mensen op mijn weg tegen gekomen op wie mijn beste preken geen enkele indruk hadden gemaakt, maar die op mijn aanraden zijn begonnen om dagelijks de rozenkrans te bidden, en die zich daardoor bekeerd hebben en . zich helemaal aan God hebben gegeven".

Mededelingen

*Maandag tot en met vrijdag is onze kapel open voor gebed vanaf 8u10 tot 9u10. Om 8h30 bidden wij samen de rozenkrans.

*Zaterdag is de H. Mis *-zoals op alle volgende zaterdagen-* om 8h30 in de St. Teresia kerk te Ekeren - Bunt, gevolgd door aanbidding tot 9.30 uur

***Zondag 20 oktober : H. Mis om 10 uur** - pater SJM

*Zondag 27 oktober is er GEEN H. Mis in onze kapel

***Vrijdag 1 november: Allerheiligen: H. Mis om 10 u – pater SJM**

Foyer Marthe Robin vzw

• Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat

• T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.be

• W: www.foyermartherobin.net

Rek. nr: IBAN: BE28 4024 0365 8120 BIC KREDBEBB

